

I en anden Retning ere Forventningerne til Virkningen af Loven om Forplejningskorpsets Ordning glippede, og det i en endnu betænkeligere Grad, nemlig med Hensyn til Tilgangen til Korpsets faste Embedsklasse.

Loven af 26de Mai 1868 anviser 3 Veie for denne Tilgang, nemlig:

1. Ved Forfremmelse af Underofficerer af Korpsets Sergentsklasse.
2. Ved Forfremmelse af Reserveintendant.
3. Ved Forfættelse af faste Officerer af Baabnens til Korpsets Intendant- og Overintendantklasser.

Ad den første Voi, nemlig ved Forfremmelse af Underofficerer til Intendant, har Korpset ganske vist faaet adskillige gode Embedsmænd, og der er ikke nogen Grund til ikke fremdeles at holde denne Voi til Intendantstillingerne aaben, men, naar Loven om Forplejningskorpsets Ordning bestemmer, at mindst det halve Antal Forfremmelser til Intendant skal ske fra Korpsets Sergentsklasse, saa haave Erfaringerne godtgjort, at denne Bestemmelse, langtfra at være hensigtsmæssig, tværtimod har virket meget skadelig paa Tilgangen til Korpset, baade fordi man, for punktlig at opfylde den, har maattet efterhaanden nedstemme Fordringerne til Indtrædelse i Intendantklassen mere end piffeligt, og fordi den har trykket Tilgangen af dygtigere Mænd fra Reserveintendantklassen. Det maa i saa Henseende ikke overses, at Intendantstillingen i den danske Hær ikke er en uafstændig Stilling som Regnskabsførerstillingen i adskillige andre Hære; hvor den Vedkommende har over sig en tilbels af ældre Officerer sammensat Kassekommission, der baade har Kasseansvaret og Fortolkningen af Betalingsbestemmelser, og hvor Regnskabet aflægges dels af Kassekommissionen, dels af Underafdelingscheferne. Hos os friggjordes i 1859 Underafdelingscheferne for Hæregenskabet, og i 1863 ophævedes Kassekommissionerne ved Afdelingerne. Siden den Tid har det hele Kasse- og Regnskabsvæsen paahvilet Intendanterne paa disses eget Ansvar, og der har tillige været overdraget dem andre Hverv, saa at de have været mere end Regnskabsførere. Denne Ordning har vist sig praktisk og bør bibeholdes; men de, der ansættes i Stillingerne, maa da være Mænd, som kunne bære deres selvstændige Ansvar og Ansvar, selv overfor deres Afdelingschefer; og jo mere man fjerner sig fra den Tid, da Officererne ved Afdelingerne deltog i Regnskabsvæsenet, desmere maa Afdelingsintendanterne kunne stole paa sig selv. Det er derfor hos os kun særligt flinke Underofficerer, der egne sig til Anfættelse som Intendant, og for andre bør ikke aabnes Udgang til saadan Forfremmelse.

Ad den anden Voi, nemlig Forfremmelse af Reserveintendant, er for saavidt naaet

et godt Resultat, som de Forfremmede have vist sig deres Stillinge vogne, men dertil maa bemærkes, at alle de hidtil forfremmede Reserveintendantter høre til de to første Aargange 1868 og 1869, af hvilke et forholdsvis stort Antal flinkere unge Mænd modtog Anfættelse som Reserveintendantter i Forventning om hurtig Forfremmelse. Siden er Tilgangen til Reserveintendantklassen betydelig aftagen, hvortil Grunden væsentlig maa søges i de faste Underofficerers Forrettighed. Hvor trykket Reserveintendanternes Stilling er med Hensyn til Forfremmelse, kan ses deraf, at den sidst forfremmede Reserveintendant (Aargang 1869) havde, da han iaar opnaaede Udnævnelse til Intendant, forrettet henved 10 Aars forfat Tjeneste i Reserveintendantstillingen (altsaa med Sekondlieutenantslønning). Med saadanne Udsigter vil der fremtidigt hvoerken kunne ventes rigelig eller god Tilgang gennem Reserveintendantklassen.

Ad den tredje Voi, nemlig ved Forfættelse af faste Officerer fra Baabnene, har Tilgangen været ringe. Strax ved Korpsets Oprettelse indtraadte to Officerer (1 fra Generalstab, 1 fra Rytteriet) som Intendantter i Korpset, men den ene er atter udtraadt. Senere ere to blevne forfattede til Korpset (som Intendantter), men ogsaa af dem er den ene atter udtraadt.

Der er saaledes Grund til at befrygte, at Tilgangen til Korpsets faste Embedsklasse vil forringes mere og mere, dersom Korpset beholder sin nuværende Ordning usforandret. Men hvad der navnlig vækker Betænkelse, er Befættelsen af de høiere Embedsstillinger i Korpset, thi med den nuværende Ordning er der ingen Udsigt til, at disse Stillinger i Længden ville kunne befættes med Mænd, der kunne gjøre Tjydest.

Det er af de anførte og andre Grunde, anset nødvendigt at søge gennemgribende Forandringer vedtagne med Hensyn til Embedspersonalets Stilling, og gjentagne Overveielser have ført til at bringe følgende to Hovedforanstaltninger i Forslag:

1. at Forplejningskorpset faar en helt militær Ordning, ogsaa for dets Embedspersonale (for Underklasserne er det allerede slet), og
2. at der med Hensyn til Tilgang, Stilling og Vilkaar gøres en Adskillelse mellem to Grupper af Officerer i Korpset, saaledes nemlig: at de Officerer, som skulle beklæde de mere betydningsfulde Stillinger ved den høiere Administration, komme til at udgjøre en Intendanturstab, til hvilken Udgang aabnes for Officerer fra hele Hæren med saa gunstige Udsigter, at gode Kræfter kunne ventes dragne til samme, og: at Korpsets